

# РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Перник, 10.02.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета  
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Роза М. Ризова  
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно  
наказателно дело № 20221720201840 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. А. Л. срещу наказателно постановление №22-1158-00360/14.11.2022г, издадено от Началник отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР, с което на жалбоподателката за нарушение на чл. 100, ал.1, т.2 ЗДвП ѝ е наложена на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 ЗДвП глоба в размер на 10 лева, а за нарушение на чл. 139, ал.1, т.1 ЗДвП на основание чл. 179, ал.6, т.3 ЗДвП ѝ е наложена глоба в размер на 500 лева.

Жалбоподателят А. А. Л., призована редовно за съдебно заседание се явява лично за съдебно заседание, поддържа жалбата. Моли да бъде отменено наказателното постановление, като излага подробните си съображения, че наложената ѝ глоба е в завишен размер. Не отрича констатациите по АУАН и НП.

Въззиваемата страна не изпраща представител и не взема становище по жалбата. В съпроводителното писмо към административно наказателната преписка моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Пернишкият районен съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, доводите на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 от НПК намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН от надлежно процесуално легитимирано лице с правен интерес. Допустима е. Разгледана по същество се явява частично основателна.

На 13.10.2022 г. около 21:35 часа в град Перник, ул. „Юрий Гагарин“ в тъмната част на денонощието Л. е управлявала собствения си лек автомобил марка „Пежо“, модел „206 ЦЦ“ с ДК \*\*\*\*\* като при извършена

визуална проверка при бензиностанция „ОМВ“ полицейските служители М. З. и К. Р. установили, че управляваното от жалбоподателката моторно превозно средство е с опасна неизправност- не светят предназначения за стоп светлини, не светят и задните габаритни светлини.

Полицейските служители, които изпълнявали служебните си задължения по контрол на водачите на пътни превозни средства спрели жалбоподателката за проверка, при която същата не им е представила свидетелство за управление на моторно превозно средство (СРМПС част втора). За констатираните нарушения З. съставил на Л. АУАН с бланков номер GA Акт № 725929, за това, че жалбоподателката управлява МПС, на което не светят предназначения за стоп светлини, не светят и задните габаритни светлини, която фактическа констатация в АУАН квалифицирал като нарушение на чл. 139, ал.1, т.1 ЗДвП и за това, че не е представила свидетелството за регистрация на автомобила, което нарушение квалифицирал като нарушение на чл. 100, ал.1, т.2 ЗДвП.

Видно от съдържанието на АУАН, същият е подписан от актосъставителя, свидетеля по акта и от нарушителя като последният не изложил възраженията си. Копие от АУАН бил връчен на жалбоподателката срещу разписка на 13.10.2022г., Възражения по акта не са постъпили в законоустановения срок, съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 ЗАНН пред Директора на ОД на МВР Перник.

Въз основа на така съставения акт било издадено и атакуваното наказателно постановление №22-1158-00360/14.11.2022г., издадено от Началник отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР, с което А. Л. била санкционирана за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП и е наложена на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 ЗДвП глоба в размер на 10 лева, а за нарушението на чл. 139, ал.1, т.1 ЗДвП, на основание чл. 179, ал.6, т.3 ЗДвП и е наложена глоба в размер на 500 лева. Видно от съдържанието му е възпроизведена фактологията изложена в АУАН.

Горната фактическа обстановка се установява след запознаване с приложените към административно наказателната преписка писмени документи, а именно акт за установяване на административно нарушение бланков № GA Акт № 725929, съставен от „мл. автоконтрольор“ в с-р „Пътна полиция“- л. 8, наказателно постановление №22-1158-00360/14.11.2022г., издадено от Директор ОД на МВР Перник- л. 7, Удостоверение за техническа изправност на ППС- л.6 , Заповед за компетентността на актосъставителя и на административно наказващия орган-л. 9, които по реда на чл. 283 НПК вр. с чл. 84 ЗАНН съдът прие, приложи и цени като доказателства по делото.

В хода на съдебното следствие е проведен разпит в качеството на свидетел актосъставителя М. З.. След като е бил предупреден за наказателната отговорност, която би понесъл в случай на лъжесвидетелстване З. е дал подробни и логически издържани показания относно установеното от него в хода на извършената проверка и крайните си изводи относно виновното поведение на привлеченото в качеството на нарушител физическо лице. Съдът кредитира същите.

От правна страна:

По делото е приложено удостоверение за техническа изправност на МПС с рег. № 812/1 от 10.11.2022 г., където е посочено, че ППС се допуска за движение по пътищата отворени за обществено ползване.

Съдът при така установеното намира, че по време на управлението на лекия автомобил от жалбоподателяката при спирането ѝ за проверка, в действителност не са светели предназначенията за стоп светлини, не светели и задните габаритни светлини. Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал.1, т.1 ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни. Техническата изправност означава нормално функциониране на всички системи на МПС. В този смисъл, съдът намира за необходимо да посочи, че разпоредбата на чл. 10 от Правилника за прилагане на ЗДвП (ППЗДвП) урежда изчерпателно повредите и неизправностите, при наличието на които МПС следва да се считат за технически неизправни. Сред изброените в чл. 10, ал. 1, т. 12, б. „в“ е посочено, че технически неизправно МПС с неизправност по осветителната уредба има когато не светят дългите, късите, габаритните светлини или стоп-светлините. Съобразно действащата в момента правна уредба, касаеща безопасността на движението по пътищата неизправностите биват класифицирани на незначителни, значителни или опасни. Тези понятия са дефинирани от законодателя в § 6, т. 71, 72 и 73 от ДР на ЗДвП. Съгласно посоченото в т. 72., „Значителни неизправности“ са откритите по време на проверка неизправности, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие върху околната среда, или да породят риск за други участници в движението по пътищата, както и други по-значителни несъответствия. В разпоредбата на чл. 37 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, освен категоризирането на неизправностите като незначителни неизправности, значителни неизправности и опасни неизправности (ал. 1), са посочени и видовете неизправности, съгласно критериите на § 6, т. 71, 72 и 73 от ДР на ЗДвП. Попадането на всеки един елемент в някоя от групите и нивото на сериозността на неизправността му се определя съобразно списъка в Методиката за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства – Приложение № 5 към чл. 31, ал. 1 от цитираната наредба. Безспорно тази методика е разработена за целите на техническите прегледи, извършвани от технически лица – специалисти и няма обвързващо значение относно определянето на вида на конкретна неизправност и нейното класифициране по критериите на § 6, т. 71, 72 и 73 от ДР на ЗДвП, но същата може да служи за ориентир при преценката на отделните видове неизправности, към критериите по § 6, т. 71, 72 и 73 от ДР на ЗДвП. Това е така, защото самата преценка за конкретния вид дефект следва да се вземе след цялостна оценка на конкретната фактическа обстановка. В тази връзка следва да се посочи, че съгл. т.4.2.1, б. „а“ от Приложението към методиката е посочено, че дефектен светлинен източник води до незначителни или значителни технически неизправности. В случая е било налице дефект в светлинния източник, доколкото същото е отразено т.4.7.1 от удостоверение за техническа изправност на МПС с рег. № 812/1 от 10.11.2022 г.- л.6. Ето защо неправилно наказващият орган е квалифицирал нарушението на жалбоподателката, изразяващо се в управление на моторно превозно средство с не светещи стоп светлини и несветещи задни габаритни светлини като „опасна неизправност“. За пълнота следва да се отбележи, че опасна техническа неизправност, съгласно пар. 6, т. 73 от ДР на ЗДвП са: „Опасни неизправности“, включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които представляват пряк и непосредствен риск за безопасността на движението по

пътищата или имат въздействие върху околната среда. В случая за квалификацията на нарушението е изходено от субективна преценка на актосъставителя, а не въз основа на нормативната уредба. Констатираната неизправност, описаната в т.4.7.1 от удостоверението за техническа изправност на МПС с рег. № 812/1 от 10.11.2022 г. - дефект в светлинния източник е следвало да бъде квалифицирана като незначителни или значителни технически неизправности при преценката на доказателствата и установената фактическа обстановка.

На следващо място предвид задължителната разпоредба на чл. 70 ЗДвП, че при движение през нощта, каквото е било времето на проверката 21:35ч. моторните превозни средства трябва да бъдат с включени къси или дълги светлини, габаритни светлини и светлина за осветяване на задната табела с регистрационния номер от една страна и липсата на други установени неизправности, в т.ч и по светлинната инсталация, дава основание на съда, да счита, че при движението си автомобилът е бил с изправни други светлини, които са гарантирали в необходимата степен неговата и на останалите участници в движението безопасност. В този смисъл констатираният дефект, изразяващ се в неработещите за стоп светлини и задните габаритни светлини, представлява не „значителна“, а „незначителна неизправност“ по смисъла на § 6, т. 72 ДР към ЗДвП.

Въз основа на изложеното и предвид обстоятелството, че въз основа на представеното писмено доказателство – удостоверение за техническа изправност на МПС с рег. № 812/1 от 10.11.2022 г., като видно от същото МПС- то е било изправно и е допуснато да се движи по пътищата отворени за обществено ползване, както и признанията от страна на жалбоподателката, която не отрича констатираното нарушение, а твърди, че същото е възникнало по време на движение, съдът приема, че установената незначителна техническа неизправност е възникнала по време на движение и същата не е застрашавала безопасността на управляваното превозно средство, както и не е имала значително въздействие върху околната среда.

От редакцията на чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗДвП и чл. 9 ППЗДвП се установява, че придвижването с технически неизправно средство принципно е забранено и осъществяването му представлява нарушение. За пълнота настоящият състав намира за необходимо да посочи, че разпоредбата на чл. 101 от ЗДвП и чл. 11 от ППЗДвП, разграничава отделните хипотези на възникване на техническата неизправност, а именно дали е тя е възникнала по време на движение или е съществувала преди това. Както вече се посочи представеното по делото удостоверение за техническа изправност на МПС с рег. № 812/1 от 10.11.2022 г., МПС- то е било изправно и е допуснато да се движи по пътищата отворени за обществено ползване. Въз основа на изложеното и от сравнителното и логическото тълкуване на цитираните разпоредби се установява, че когато техническата неизправност не е възникнала по време на движението, придвижването му е забранено винаги, без изключение. *Per argumentum a contrario* обаче повредата е възникнала по време на движение, в зависимост от нейното естество, автомобилът може да бъде придвижван в определени хипотези и това не представлява нарушение на закона. Разпоредбата на чл. 11 ППЗДвП третира случаите, в които неизправността е възникнала по време на движение, респективно кога придвижването на МПС е позволено въпреки техническата неизправност и кога не. Наличието на неработещи стоп светлини и задните габаритни светлини, по време на движението на автомобила е незначителна техническа

неизправност, която доколкото е изрично посочена в чл. 11, ал.1 ППЗДвП изисква водачът да спре моторното превозно средство до отстраняване на неизправността, каквото е било и поведението на самия жалбоподател.

Съдът намира, че при правилно установените факти и правилно извършена квалификация на установеното нарушение, а именно на чл. 139, ал.1, т.1 от ЗДвП, административнонаказващия орган е определил неправилно санкционната норма, като вместо по чл. 179, ал.6, т.1 е санкциониран по чл. 179, ал.6, т.3 ЗДвП. Определянето на категорията на техническата неизправност има значение за санкцията, която следва да се наложи, доколкото именно чл. 179, ал.6 ЗДвП прави това разграничение, а не и чл. 139, ал.1, т.1 ЗДвП.

В този смисъл, съдът намира, че за извършеното от жалбоподателя нарушение на чл. 139, ал.1, т.1 от ЗДвП не следва да му се налага посоченото дори и по т. 1 от чл. 179, ал.6 от ЗДвП наказание, глоба от 50лв., а наказателното постановление в тази част да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Относно второто вменено нарушение на жалбоподателката по чл. 100, ал.1, т.2 ЗДвП, настоящият състав намира, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. За пълнота съдът намира за необходимо да отбележи, че относно тази част на НП №22-1158-00360/14.11.2022г. липсва оспорване от страна на жалбоподателката, относно фактическите констатции отразени в АУАН и НП. Предвид задължителната проверка, която настоящият състав извърши прие, че действително към датата на проверката Л. не е носела в себе си свидетелството за управление на МПС /част втора/, което надлежно е било описано и в АУАН и НП от наказващия орган. Относно цифровата квалификация на нарушението като такова по чл. 100, ал. 1, т.2 ЗДвП съдът намира, че е правилно отразена. В конкретния случай в хода на съдебното следствие се установява по безспорен начин, че с действията си жалбоподателката е осъществила от субективна и обективна страна и състава на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП, който изисква водачът на МПС да носи в себе си и при поискване да представи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява.

Относно определеното ѝ наказание за описаното нарушение, съдът прие, че правилно е определена по вид и размер санкцията на осн. чл. 183, ал.1, т. 1 ЗДвП. Цитираната разпоредба предвижда конкретен вид и размер на наказанието, а именно когато водачът на МПС не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство му се налага наказание „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева. Предвид конкретния и императивен характер на посочената норма съдът не разполага с възможност за корекция на наказанието. Предвид изложеното съдът намира, че в тази част наказателното постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

По разноските:

По делото не са направени искания от страните за присъждане на разноски, както и не е представен списък с разноски.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.5, във вр. с чл.58д, т.1 от ЗАНН съдът

## **РЕШИ:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22-1158-00360/14.11.2022г, издадено от Началник отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР в частта, с която на жалбоподателя А. А. Л. за нарушение на чл. 139, ал.1, т.1 ЗДвП на основание чл. 179, ал.6, т.3 ЗДвП ѝ е наложена глоба в размер на 500 лева.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22-1158-00360/14.11.2022г, издадено от Началник отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР в частта, с която на жалбоподателя А. А. Л. за нарушение на чл. 100, ал.1, т.2 ЗДвП ѝ е наложена на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 ЗДвП глоба в размер на 10 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване на основанията, визирани в НПК по реда на глава 12-та от Административния процесуален кодекс пред Административен съд –гр. Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: \_\_\_\_\_